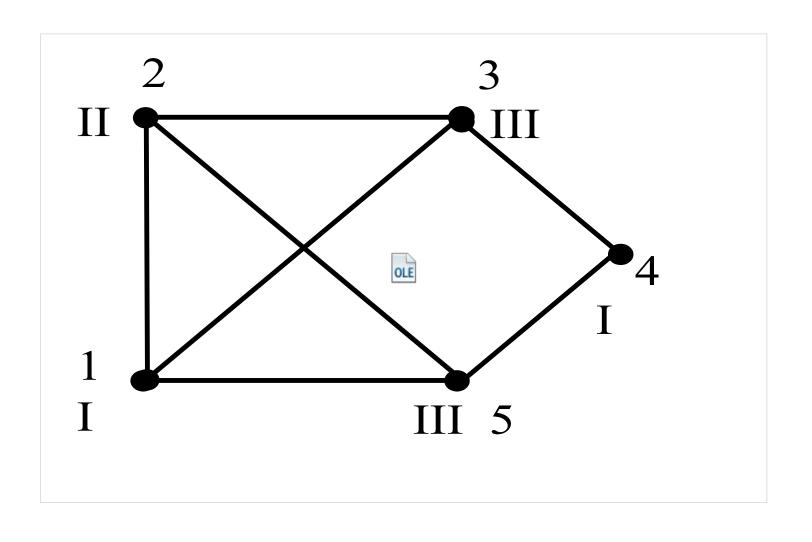
#### Chromatinis skaičius

Vieslav Lapin

### Apibrėžimas

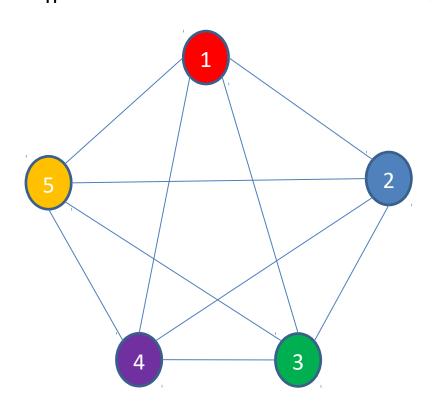
- G = (V, U)
- Chromatinis skaičius mažiausias skaičius spalvų,
  - kurioms grafo viršūnes galima nudažyti taip,
  - kad bet kokios dvi gretimos viršūnės būtų nudažytos skirtinga spalva.
- Žymėsime  $\gamma(G)$

# Pavyzdžiai



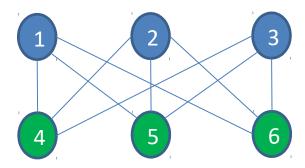
# Pavyzdžiai

• Pilno grafo K<sub>n</sub> chromatinis skaičius yra n.



# Pavyzdžiai

- Bet koks dvidalis grafas yra bichromatusis:
  - aibės A viršūnės dažomos pirmąja spalva
  - aibės B viršūnės antrąja spalva.



 Perfrazavus Kionigo teoremą, galime teigti, kad grafas yra bichromatusis tada ir tiktai tada, kai jis neturi nelyginio ilgio ciklų.

#### Algoritmai

- Dažniausiai naudojami grafų dažymo algoritmai remiasi tokiomis euristikomis:
  - pirma spalva, po to viršūnė,
  - pirma viršūnė, po to spalva

# "pirma spalva, o po to viršūnė"

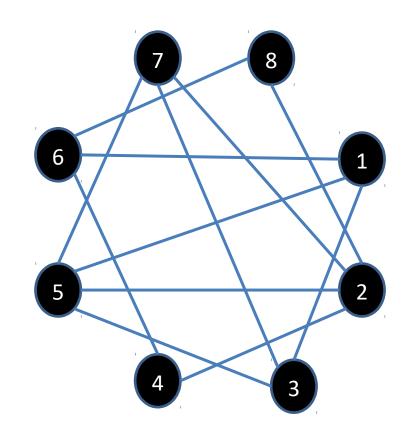
- Pagal kokį nors požymį sudaroma grafo viršūnių seka.
- Po to imama nauja spalva ir šia spalva iš eilės dažomos, jeigu galima, sekos viršūnės.
- Taip elgiamės iki nudažome visas grafo viršūnes.

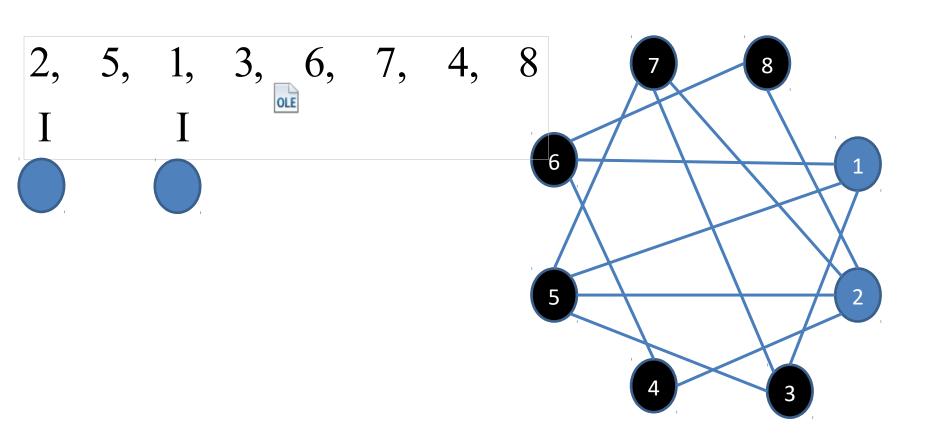
#### Algoritmas

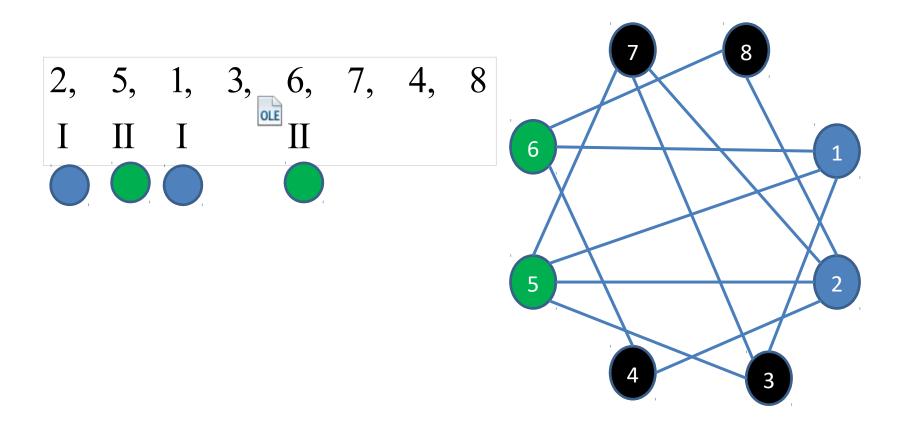
- $v_1, v_2, \dots, v_n$ čia  $v_i \in V$   $d(v_{i+1}) \subseteq d(v_i)$  i = 1, n-1
- viršūnės išrikiuojamos jų laipsnių mažėjimo tvarka
- p:=0; {spalvy skaičius}
- while "yra nenudažyty viršūniy" do
- begin
  - -p:=p+1;
  - Pradedant pirmąja nenudažyta sekos viršūne, p spalva nuosekliai viena po kitos dažomos, jei galima, nenudažytos sekos viršūnės.
- end;

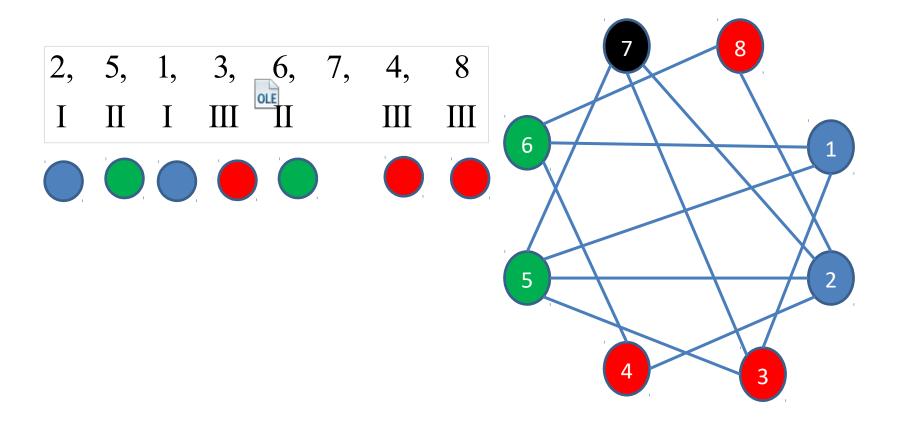
## Pavyzdys

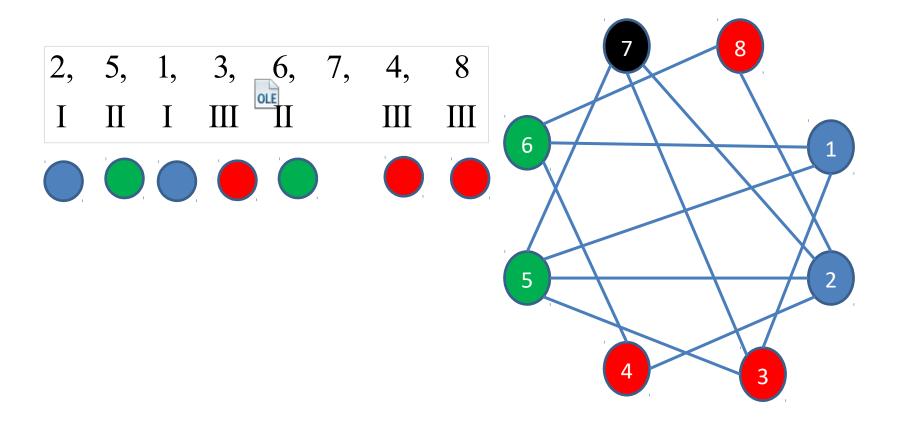
seka viršūnių,
išrikiuotų jų laipsnių
mažėjimo tvarka, yra:
2, 5, 1, 3, 6, 7, 4, 8.

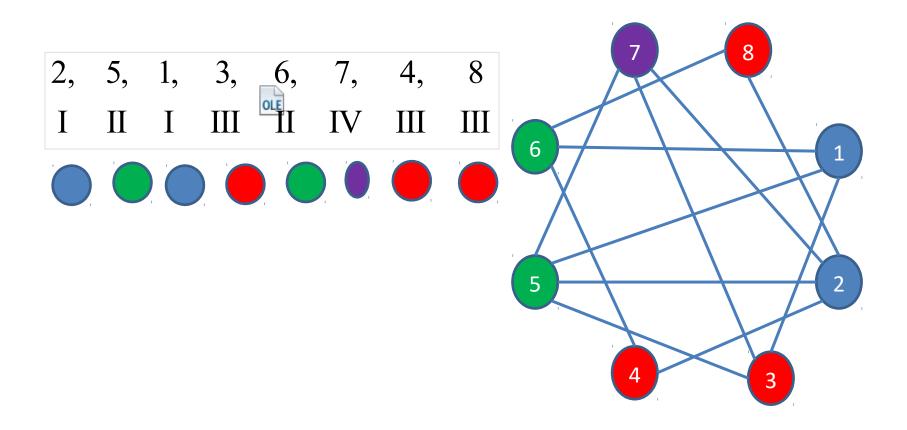












- Formalūs parametrai:
- n grafo viršūnių skaičius,
- m grafo briaunų (lankų) skaičius,
- b grafo briaunų matrica ,
- p spalvų skaičius,
- d [1..n] viršūnių spalvų masyvas;
- L[2m] briaunų masyvas
- lst[n+1] viršūnių adresų masyvas

- BLlst(n,m,b,L,lst); { Pradinių reikšmių suteikimas darbo masyvams ir kintamiesiems }
- *for i* := 1 *to n do*
- begin

```
– v [i] := i; { Masyve v iš eilės surašomi viršūnių numeriai }
```

```
-s[i] := lst[i+1] - lst[i]; \{s[i] - i-tosios viršnės laipsnis \}
```

- d[i] := 0;
- end;

- { Viršūnes masyve v išrikiuojame jų laipsnių mažėjimo tvarka } • for k := 1 to n - 1 do- for i: = 1 to n - k do • *if s* [*i*] < *s* [*i* + 1] *then* - { Keičiame vietomis s[i] sus[i+1] irv[i] suv[i+1] } begin z := s[i]; s[i] := s[i+1]; s[i+1] := z;z := v[i]; v[i] := v[i+1]; v[i+1] := z;— end:
- p := 0; { p spalvų skaičius }
- sv := 0; {sv nudažytų viršūnių skaičius }

- while sv < n do</li>
  - begin
    - p := p + 1;
    - for i:=1 to n do
      - Pradedant pirmąja nenudažyta sekos viršūne, p spalva nuosekliai viena po kitos dažomos, jei galima, nenudažytos sekos viršūnės.
  - end;

```
• u := v[i];

    if d [u] = 0 then {Viršūnė u – nenudažyta. Ar ją galima dažyti p-ąja spalva? }

• begin
   — { Ar viršūnių, gretimų viršūnei u, tarpe yra viršūnė, nudažyta p-gja spalva? }
   -i := lst[u] + 1; t := false;
   - while (i \le lst [u + 1]) and not t do
   - begin
      • x := L[i]:
      • if d[x] = p then t:=true
      • else j:=j+1;
   - end;
   — if not t then { Jei t = false, tai viršūnę u galima dažyti p-gja spalva }
   begin
      • d[u] := p;
      • sv := sv + 1;
   – end;

    end;
```